§ 268
Yttrande till patientnämnden i principärende angående risker till följd av att barn hänvisas till olika vårdinstanser

HSN 2019-1853

Ärendebeskrivning

Patientnämnden har begärt hälso- och sjukvårdsnämndens syn på om det bör införas tydliga bestämmelser med innebörden att vårdgivare, i samband med hänvisning ska kommunicera med mottagande vårdgivare i syfte att minimera riskerna för onödig, eller felaktig hänvisning.

Beslutsunderlag

Hälso- och sjukvårdsdirektörens tjänsteutlåtande
Patientnämndsärende PaN A1907-00093

Yrkanden

1. Ordföranden Anna Starbrink (L) yrkar bifall till förvaltningens förslag.
2. Talla Alkurdi (S) yrkar med instämmande av Anna Starbrink (L), Tobias Nässén (M), Christine Lorne (C), Ella Bohlin (KD) och Susanne Nordling (MP) bifall till eget förslag till tilläggsbeslut (bilaga).

Propositionsordning

Ordförande Anna Starbrink (L) ställer först proposition på eget bifallsyrkande och finner att hälso- och sjukvårdsnämnden beslutar enligt ordförandens yrkande.

Ordförande Anna Starbrink (L) ställer därefter proposition på tilläggsyrkandet från Socialdemokraterna med flera och finner att hälso- och sjukvårdsnämnden beslutar enligt det.

Beslut

Hälso- och sjukvårdsnämnden beslutar följande:

1. Hälso- och sjukvårdsnämnden antar hälso- och sjukvårdsdirektörens tjänsteutlåtande som nämndens yttrande och överlämnar det till patientnämnden.
2. Hälso- och sjukvårdvårdsdirektören får i uppdrag att återkomma till nämnden inom ett halvår med en uppföljning som svarar på följande frågor:

- Har liknande ärenden fortsatt att inkomma till patientnämnden det senaste halvåret?

- Vilka förtydliganden i hänvisningsstödet har gjorts för att minska risken för att barn fortsätter att skickas runt mellan olika vårdgivare?
- Vilka ytterligare åtgärder har genomförts av hälso- och sjukvårdvårdsförvaltningen för att förhindra att barn skickas runt mellan olika vårdgivare?

Särskilt uttalande

Helen Schoultz lämnar ett särskilt uttalande (bilaga).
Jonas Lindberg (V) lämnar för V-ledamöterna ett särskilt uttalande (bilaga).

Expedieras till

Patientnämnden
Akten

Hälso- och sjukvårdsnämnden

FÖRSLAG TILL TILLÄGGSBESLUT
2019-12-17

Socialdemokraterna
FRAMTIDSPARTIET

Ärende 13
HSN 2019-1853
Bilaga § 268 HSN 191217

Yttrande till patientnämnden i principärende angående risker till följd av att barn hänvisas till olika vårdinsatser

Vi ser allvarligt på att sjuka barn i vår region helt i onödan slussas runt i sjukvårdsorganisationen. Onödig och felaktiga hänvisningar medför oacceptabla risker. Det är mycket angeläget att hälso- och sjukvårdsförvaltningen genomför de insatser som behövs för att åtgärda detta. Därför efterfrågar vi att hälso- och sjukvårdvårdsförvaltningen återkommer till hälso- och sjukvårdsnämnden med en uppföljning i ärendet.

Med anledning av ovanstående föreslår Socialdemokraterna hälso- och sjukvårdsnämndens ledarmöten besluta:

att hälso- och sjukvårdvårdsförvaltningen återkommer till nämnden inom ett halvår med en uppföljning som svarar på följande frågor:

Har liknande ärenden fortsatt att inkomma till patientnämnden det senaste halvåret?

Vilka förtydliganden i hänvisningsstödet har gjorts för att minska risken för att barn fortsätter att skickas runt mellan olika vårdgivare?

Vilka ytterligare åtgärder har genomförts av hälso- och sjukvårdvårdsförvaltningen för att förhindra att barn skickas runt mellan olika vårdgivare?

SÄRSKILT UTTALANDE
2019-12-17

HSN 2019-1853

Hälso- och sjukvårdsnämnden
13
Bilaga § 268 HSN 191217

Yttrande till patientnämnden i principärende angående risker till följd av att barn hänvisas till olika vårdinstanser

Hänvisningar av vårdtagare mellan olika vårdinrättningar och olika vårdnivåer kommer med dagens sjukvårdslösning allt att förekomma, och behövas. Med primärvårdens vårdcentraler och husläkarjourer, närakutmottagningar och sjukhusens akutmottagningar samt den nya intensivvårdsakutmottagningen på Nya Karolinska finns det en stor sannolikhet för att vårdtagaren kan hamna på fel vårdnivå och behöva hänvisas.

För regionens barn är risken att hamna fel särskilt allvarlig. Barnens tidiga upplevelser och erfarenheter av sjukvården präglar inte sällan bilden av sjukvården för lång tid. För ett barn med en sjukdom eller skada innebär hänvisning en påfrestning som skapar oro, medan hänvisningen är något som den vuxna oftast kan hantera.

Att säkerställa att hänvisningar av barn kan minimeras borde därför vara självklart. Det skadade och sjuka barnet ska av 1177 Sjukvårdsrådgivningen, eller en första undersökande sjuksköterska/läkare få rätt råd om vart man ska vända sig. Därför måste beslutsstöd rörande hänvisningar för rådgivande vårdpersonal ständigt uppdateras och kvalitetssäkras.

Region Stockholm

HÄLSO- OCH SJUKVÅRDSNÄMNDEN

Vänsterpartiet

SÄRSKILT UTTALANDE

2019-12-17

Ärende 13

HSN 2019-1853

Bilaga 268 HSN 191217

Yttrande till patientnämnden i principärende angående risker till följd av att barn hänvisats till olika vårdinstanser

Det är upprörande att läsa de åtta olika ärenden, som patientnämnden presenterar, om barn som farit illa i regionens sjukvård på grund av hänvisningar och remitteringar fram och tillbaka. Problemen verkar både bero på bristande organisation och på bristande insikt i hälso- och sjukvårdslagens princip att barnets bästa särskilt ska beaktas när hälso- och sjukvård ges till barn.

Förvaltningen gör det också klart i sitt yttrande att sjuka barn självklart inte ska skickas hit och dit till olika vårdinrättningar. Det betonas i yttrandet att Region Stockholm arbetar för att barnkonventionen ska omsättas i praktiken. Vad gäller konkreta åtgärder lyfts bland annat hänvisningsstödet fram som ska vägleda patienten till den vårdform som har bäst möjlighet att omhänderta de medicinska behov som finns. I anslutning till detta betonas också regeln ”endast en hänvisning” som infördes i sommar. Regeln innebär att den vårdform som får en patient hänvisad till sig, ska ta emot och hjälpa den patienten även om de anser att hänvisningen är fel.

Förvaltningens yttrande visar på en vilja att åtgärda de aktuella problemen. Det är positivt. Men patientnämndens rapport visar också att det finns bristande kompetens på flera närakuter vad gäller barns hälsa.

Vi har mottagit rapporter från olika läkare på akutsjukhusens barnavdelningar som får ägna mycket av sin arbetstid för att via telefon ge instruktioner till läkare på närakuter som tagit emot barn. Det krävs således åtgärder för att höja barnkompetensen på närakuterna så att barnen blir omhändertagna i tid och med rätt vård av personal med rätt kompetens. Det kunde därför vara en idé att några av närakuterna ges vård av barn som ett specialuppdrag. Dessa närakuter ska då självklart ha vårdpersonal med nödvändig specialkompetens i barnsjukvård.